

ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ
ΤΗ 30 ΙΑΝΟΥΑΡΙΟΥ 1978

ΤΕΥΧΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ
16

ΝΟΜΟΣ ΥΠ' ΑΡΙΘ. 253

Περί τροποποιήσεως της περί των Ταμείων Ἀρωγῆς Δημοσίων Ὑπαλλήλων κειμένης νομοθεσίας καὶ ἄλλων τινων συναφῶν διατάξεων.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ

Ψηφισθέντες ὁμοσώτως μετὰ τῆς Βουλῆς, ἀπεφασίσαμεν:

Ἄρθρον 1.

Τὸ ἄρθρον 3 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 «περὶ τροποποιήσεως τῆς κειμένης νομοθεσίας περὶ τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς Δημοσίων Ὑπαλλήλων», ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 3.

Π ὁ ρ ο ι.

1. Πόροι τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς εἶναι:

α. Κράτησις ἐπὶ τῶν θάσει τῶν μισθοδοτικῶν καταστάσεων ἐντελλομένων τακτικῶν ἀποδοχῶν (βασικὸς μισθὸς—ἐπιδόματα τριετιῶν—ἐπίδομα πολυετίας), τῶν ἡτταλισμένων, ὀριζομένης εἰς:

αα. 3% διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς μέχρι 3.000 δραχμῶν.

ββ. 4% διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς ἀπὸ 3.001 μέχρις 6.000 δραχμῶν.

γγ. 5% διὰ τοὺς λαμβάνοντας ἀποδοχὰς ἀπὸ 6.001 δραχμῶν καὶ ἄνω.

β. Κράτησις τῶν ἀποδοχῶν τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου ἀπὸ τοῦ διορισμοῦ τῶν τὸ πρῶτον διοριζομένων καταβαλλομένη εἰς δώδεκα (12) ἰσοπότους μηνιαίας δόσεις, ὡς καὶ ἡ κράτησις τῆς διαφορᾶς ἀποδοχῶν τῶν προαγομένων ἢ λαμβανόντων ἐπιδόμα τριετιῶν ἢ πολυετίας τοῦ πρώτου δεκαπενθήμερου μετὰ τὴν προαγωγήν ἢ τὴν ἀπονόμην τοῦ ἐπιδόματος.

γ. Κράτησις 5% ἐπὶ πάσης ἀμοιβῆς ἀποζημιώσεως τῶν εἰς τὸ Ταμεῖον ἡτταλισμένων λόγω παροχῆς προσθέτου ὑπηρεσίας πάσης φύσεως, περιλαμβανομένων καὶ τῶν ὑπὸ μορφήν ἐξόδων κινήσεως καὶ ὁδοπορικῶν παρεχομένων, ἐξαίρεται τῶν ἐπὶ τῇ θάσει δικαιολογητικῶν δι' ἐκτὸς ἔδρας μετακίνησιν καταβαλλομένων τοιούτων.

δ. Δωρεαί, κληρονομίαι, κληροδοτήματα καὶ πᾶσα ἄλλη ἐκ χαρακτηριστικῆς αἰτίας παροχῇ πρὸς τὸ Ταμεῖον.

ε. Οἱ τόκοι καὶ ἐν γένει αἱ πρόσοδοι τῶν κεφαλαίων καὶ τῆς περιουσίας τοῦ Ταμείου.

2. Ἡ, περὶ ἧς ἡ περίπτωσις α' τῆς προηγουμένης παραγράφου, κράτησις δὲν ἐνεργεῖται ἐπὶ τοῦ τμήματος τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ ὑπερβαίνοντος τὸν ἐκάστοτε ἰσχύοντα βασικὸν μισθὸν πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῶ 1ῳ προσημνημένον κατὰ εἰκοσι τοῖς ἑκατὸν (20%).

Ἡ διάταξις τοῦ προηγουμένου ἐδαφίου ἐφαρμόζεται καὶ ἐπὶ τῶν δικαστικῶν λειτουργῶν τῶν ἡτταλισμένων εἰς τὸ Ταμεῖον Ἀρωγῆς καὶ Ὑγείας Τελωνειακῶν Ὑπαλλήλων, τῆς καταδληνέας εἰσφορᾶς ὀριζομένης ἴσης πρὸς τὴν ὑπὸ τῶν τελωνειακῶν ὑπαλλήλων καταβαλλομένην τοιαύτην.

3. Τὰ καταβαλλόμενα δῶρα ἐπὶ ταῖς ἐορταῖς τῶν Χριστουγέννων καὶ Πάσχα ὡς καὶ τὸ ἐπίδομα ἀδείας τῶν ὑπαλλήλων δὲν ὑπόκεινται εἰς τὴν περὶ ἧς ἡ περίπτωσις α' τῆς παραγράφου 1 τοῦ παρόντος ἁρθρου, κράτησιν.

Ἄρθρον 2.

Τὰ ἐδάφια γ' καὶ δ' τῆς παραγράφου 1 τοῦ ἁρθρου 5 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 ἀντικαθίστανται ὡς ἀκολουθῶς:

«γ. Ἐὰν ἀπολυθῇ λόγω σωματικῆς ἢ διανοητικῆς ἀνικανότητος, μὴ ὀρειλομένης εἰς τὴν ὑπηρεσίαν, βεβαιωμένης δὲ κατὰ τὰς ἐκάστοτε ἰσχύουσας διατάξεις διὰ τοὺς Δημοσίους ὑπαλλήλους καὶ ἔχῃ συμπληρώσει δεκάετη τοῦλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν.

δ. Ἐὰν ἀπολυθῇ λόγω ὀρίου ἡλικίας ἢ ἀπομακρυνθῇ ὁπωσδήποτε τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν συμπλήρωσιν τριακονταπενταετοῦς ὑπηρεσίας καὶ ἔχῃ εἰς ἐκάστην τῶν περιπτώσεων δεκαπενταετὴ συντάξιμον ὑπηρεσίαν».

Ἄρθρον 3.

Τὸ ἄρθρον 6 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἄρθρον 6.

Ποσὰ συντάξεων.

1. Δι' ἀποράσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκάστου Ταμείου Ἀρωγῆς καὶ δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ὀρίζεται τὸ ὕψος τῆς παρεχομένης συντάξεως εἰς τοὺς ἐξερχομένους τῆς ὑπηρεσίας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος ἐπὶ τῇ θάσει τῶν ἐκάστοτε τακτικῶν ἀποδοχῶν αἵτινες ἀντιστοιχοῦν εἰς τὸν βαθμὸν ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν καὶ τοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως αὐτῶν.

2. Ὡς τακτικαὶ ἀποδοχαὶ διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος νοσοῦνται ὁ ἐκάστοτε βασικὸς μισθὸς καὶ τὰ ἐκάστοτε ἐπιδόματα τριετιῶν καὶ πολυετίας, κατ' ἀνώτατον δὲ ὅριον, ἐν συνόλῳ, μέχρι τοῦ ἐκάστοτε βασικοῦ μισθοῦ Πολιτικοῦ ὑπαλλήλου ἐπὶ βαθμῶ 1ῳ προσημνημένου κατὰ εἰκοσι τοῖς ἑκατὸν (20%).

3. Ὡς χρόνος ἀσφαλίσεως διὰ τὸν καθορισμὸν τοῦ ποσοῦ τῆς συντάξεως, νοεῖται ὁ τοιοῦτος τῆς πραγματικῆς ἀσφαλίσεως, δι' ὃν κατεβλήθησαν ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ ὡς καὶ ὁ ἀναγνωρισθεὶς ὡς συντάξιμος καὶ ἐξαγορασθεὶς χρόνος προ-
υπηρεσίας. Ἐφ' ὅσον κατὰ τὸν ὑπολογισμὸν τοῦ χρόνου ἀσφα-

λίσει ως προκύπτει υπόλοιπον εξ (6) μηνών και πλέον, τοῦτο θεωρεῖται ὡς πλήρης ἔτος, ἄλλως παραλείπεται.

4. Ἐπιφυλασσομένης τῆς ἐφαρμογῆς τῶν διατάξεων τῆς παρ. 3 τοῦ ἄρθρου 9 ὁ χρόνος, περὶ οὗ ἡ προηγούμενη παράγραφος, δι' ὃν δὲν κατεβλήθησαν ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ ἢ τὰ διὰ τὴν ἐξαγορὰν ποσά, δὲν λογίζεται ὡς συντάξιμος.

5. Εἰς περίπτωσιν οὐσιώδους μεταβολῆς τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς, διαπιστουμένης ὑπὸ τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου αὐτῶν, ἐπιτρέπεται, δι' ὁμοίων Ὑπουργικῶν Ἀποφάσεων, ἡ αὐξομειώσεις τῶν συντάξεων.

6. Ἡ ἀνωτάτη εἰς ποσοτὸν ἐπὶ τῶν ἀποδοχῶν σύνταξις ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς, περὶ ὧν ὁ παρὼν νόμος, παρέχεται μετὰ τριακονταπενταετῆ χρόνον ἀσφαλίσεως».

*Ἀρθρον 4.

Τὸ ἄρθρον 7 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἀρθρον 7.

Ἐπιστροφή Εἰσφορῶν.

1. Ἡσφαλισμένοι τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς ἐξερχόμενοι τῆς ὑπηρεσίας, δι' οἷονδήποτε λόγον, καὶ μὴ συμπληρῶντες τὰς ἀπαιτούμενας προϋποθέσεις λήψεως συντάξεως, δικαιοῦνται ὅπως αἰτήσωνται τὴν ἐπιστροφήν τῶν καταβληθεισῶν εἰσφορῶν αὐτῶν ἀτόκως, ὡς ἀκολουθῶς:

α. Οἱ μὴ συμπληρώσαντες πενταετῆ ἀσφάλισιν τὸ 50% τῶν εἰσφορῶν.

β. Οἱ συμπληρώσαντες χρόνον ἀσφαλίσεως ἄνω τῶν πέντε ἐτῶν καὶ μέχρι 10 ἐτῶν τὸ 75% τῶν εἰσφορῶν.

γ. Οἱ συμπληρώσαντες χρόνον ἀσφαλίσεως ἄνω τῶν δέκα ἐτῶν τὸ 100% τῶν εἰσφορῶν.

2. Τῆς, κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον, ἐπιστροφῆς εἰσφορῶν δικαιοῦνται, τῇ αἰτήσῃ των, καὶ οἱ ἡσφαλισμένοι τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς οἱ διακόψαντες ἢ διακόπτοντες τὴν παρ' αὐτοῖς ἀσφάλισιν των, λόγω διορισμοῦ ἢ μετατάξεως των εἰς ἑτέραν δημοσίαν ὑπηρεσίαν, δι' ἣν δὲν ἀσφαλίζονται εἰς Ταμείον Ἀρωγῆς καὶ ἐφ' ὅσον κατὰ τὴν διακοπὴν, δὲν συμπληρῶνουν τὰς ὑπὸ τοῦ παρόντος Ν. Δ/τος προϋποθέσεις, διὰ τὴν, κατὰ τὴν ἐκ τῆς δημοσίας ὑπηρεσίας ἐξόδον των, κτήσιν δικαιώματος πρὸς λήψιν συντάξεως.

3. Τῆς ἐπιστροφῆς τῶν αὐτῶν ὡς ἄνω ποσῶν εἰσφορῶν ὡσαύτως δικαιοῦνται, τῇ αἰτήσῃ των, καὶ τὰ κατὰ τὸ ἄρθρον 8 μέλη οἰκογενείας θανόντος ἡσφαλισμένου, ἐφ' ὅσον δὲν δικαιοῦνται συντάξεως».

*Ἀρθρον 5.

1. Ἡ παράγραφος 1 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«1. Ἐν περιπτώσει θανάτου συνταξιούχου ἢ ἡσφαλισμένου, ἔχοντος συμπληρώσει δεκαετῆ τοὐλάχιστον συντάξιμον ὑπηρεσίαν ἢ ἐν περιπτώσει θανάτου αὐτῶν συνεπείᾳ τραύματος ἢ νοσήματος, προσελθόντος προδήλως καὶ ἀναμφισβήτητως ἐξ αἰτίας τῆς ὑπηρεσίας ἀνεξαρτήτως δὲ χρόνου ἀσφαλίσεως τοῦ θανόντος, δικαιοῦνται συντάξεως τὰ κατὰ τὴν ἐπομένην παράγραφον μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ».

2. Ἐν τέλει τῆς παραγρ. 3 τοῦ ἄρθρου 8 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 προστίθεται ἐδάφιον δ' ἔχον ὡς ἀκολουθῶς:

«δ. Εἰς τέκνον ἢ τέκνα ὀρφανὰ ἐξ ἐνὸς τῶν γονέων, ἔχοντος δικαίωμα συντάξεως ἐξ ἰδίας ὑπηρεσίας, τὸ 50% κατανεμόμενον κατ' ἰσομοιρίαν μεταξὺ τῶν δικαιούχων τέκνων».

*Ἀρθρον 6.

Τὸ ἄρθρον 9 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶς:

«Ἀρθρον 9.

Ἀναγνώρισις προϋπηρεσίας.

1. α. Παρ' ἐκάστου ἐκ τῶν Ταμείων Ἀρωγῆς ἀναγνώριζεται ὡς συντάξιμος ἢ παρὰ τῷ Δημοσίῳ ἢ ἑτέρῳ Νομικῷ

προσώπῳ Δημοσίου Δικαίου προϋπηρεσία, ἢ, κατὰ τὰς διατάξεις τὰς διαπούσας τὸ Δημοσίον ἢ, συντρεχούσης περιπτώσεως, τοῦ ΤΑΚΕ, ἀναγνωριζομένη ὡς τοιαύτη, ἀποδεικνύεται δὲ αὕτη μόνον ἐξ ἐπιστήμων πιστοποιητικῶν τῶν ὑπηρεσιῶν, παρ' αἷς ἐπραγματοποιήθη ἡ σχετικὴ ἀσασφάλισις, καὶ ἐφ' ὅσον αὕτη δὲν ἐλήφθη ὑπ' ὄψιν διὰ τὴν ἀπονομὴν συντάξεως ὑπὸ ἑτέρου φορέως ἐπικουρικῆς ἀσφαλίσεως ἐξαιρέσει τοῦ Μ.Τ.Π.Υ. καὶ τοῦ Ταμείου Νομικῶν, διὰ τοὺς μὴ ὑπαγομένους εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Μ.Τ.Π.Υ.

β. Ἡ ἀναγνώρισις ἐνεργεῖται, δι' ἀποφάσεως τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου τοῦ οἰκείου Ταμείου Ἀρωγῆς, τῇ αἰτήσῃ τοῦ ἡσφαλισμένου, ὑποβαλλομένης ἐντὸς ἀνατρεπτικῆς προθεσμίας ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς του εἰς τὴν ἀσφάλισιν, ἢ, προκειμένου περὶ τῶν ἤδη ἡσφαλισμένων, μέχρι τῆς 31ης Δεκεμβρίου 1976.

γ. Ἐν περιπτώσει θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου, πρὸ τῆς λήξεως τῆς κατὰ τὸ προηγούμενον ἐδαφίον προθεσμίας, τὴν περὶ ἀναγνώρισεως αἰτήσιν δύνανται νὰ ὑποβάλουν τὰ μέλη τῆς οἰκογενείας αὐτοῦ, ἐντὸς τοῦ ἔτους ἀπὸ τοῦ θανάτου τοῦ ἡσφαλισμένου.

δ. Ἡ ἀναγνωριζομένη προϋπηρεσία ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει δύνανται νὰ ὑπερβῇ τὰ 15 ἔτη, ἐκτὸς ἐὰν δὲν ἐπαρκῇ αὕτη διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν ἐλαχίστων προϋποθέσεων διὰ τὴν ἀπόληψιν συντάξεως, ὅτε ὁ ἡσφαλισμένος θύναται, ἐκ τῆς προϋπηρεσίας αὐτοῦ, ν' ἀναγνωρίσῃ χρόνον καὶ πλέον τῶν 15 ἐτῶν, μέχρι συμπληρώσεως τῶν ἐλαχίστων τούτων προϋποθέσεων.

2. α. Ἡ ἐξαγορὰ τοῦ ἀναγνωριζομένου χρόνου ἐνεργεῖται, διὰ παρακαρτήσεως κατ' ἑκάστον μῆνα ἐκ τῶν τακτικῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἡσφαλισμένου προσθέτου εἰδικῆς εἰσφορᾶς ἴσης πρὸς τὸ ἥμισυ τῆς ἐκάστοτε τακτικῆς μηνιαίας εἰσφορᾶς του. Ἡ πρόσθετος εἰσφορὰ καταβάλλεται ἐπὶ ἀριθμὸν μηνῶν ἴσον πρὸς τὸν τοιοῦτον τοῦ ἀναγνωρισθέντος χρόνου.

β. Ἡ παρακαρτήσις τῆς προσθέτου εἰδικῆς εἰσφορᾶς ἐνεργεῖται ὑποχρεωτικῶς ἐκ τῶν ἀποδοχῶν τοῦ ἡσφαλισμένου τῆς παρ' ἡ ὑπηρετεῖ Ὑπηρεσίας τοῦ Δημοσίου ἢ Ν.Π.Δ.Δ. καὶ ἀποδίδεται εἰς τὸ Ταμεῖον μετὰ τῶν τακτικῶν εἰσφορῶν, ἀρχεται δὲ ἀπὸ τοῦ μεθισπομένου τῆς κοινοποιήσεως τῆς περὶ ἀναγνώρισεως ἀποφάσεως μνηός.

3. Εἰς περίπτωσιν ὑποβολῆς αἰτήσεως πρὸς συνταξιοδότην πρὸ τῆς ὀλοσχεροῦς, κατὰ τ' ἀνωτέρω, ἐξαγορᾶς τοῦ ἀναγνωρισθέντος χρόνου ὁ μὴ ἐξαγορασθεὶς χρόνος, λαμβάνεται ὑπ' ὄψιν ὡς συντάξιμος, ἐπὶ τῇ καταβολῇ ποσοῦ ἴσου πρὸς τὸ γινόμενον τὸ προκύπτον ἐκ τοῦ πολλαπλασιασμοῦ τοῦ ποσοῦ τῆς προσθέτου εἰδικῆς εἰσφορᾶς τοῦ τελευταίου μηνὸς ἀσφαλίσεως ἐπὶ τὸν ἀριθμὸν τῶν υπολοίπων πρὸς ἀναγνώρισιν μηνῶν.

Εἰς πᾶσαν περίπτωσιν συνταξιοδοτήσεως καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ τὸ ἐν τέταρτον (1/4) τῆς ὀφειλῆς ἐκ τῆς ἐξαγορᾶς, τὸ δὲ υπόλοιπον παρακρατεῖται ἐκ τῆς συντάξεως εἰς μηνιαίας δόσεις, μέχρις ὀλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, ἐκάστη τῶν ὁποίων ὀρίζεται ἴση πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς συντάξεως τῆς προκύπτουσας ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ συνολικοῦ συνταξίμου χρόνου καὶ τῆς τοιαύτης τῆς προκύπτουσας θάσει τοῦ χρόνου δι' ὃν κατεβλήθησαν ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀπονομῆς τῆς συντάξεως ἀποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ οἰκείου Ταμείου Ἀρωγῆς. Ἐν οὐδεμιᾷ, πάντως, περιπτώσει τὸ ποσὸν τῆς, κατὰ τ' ἀνωτέρω, μηνιαίας δόσεως δύνανται νὰ εἶναι ἀνωτέρω τοῦ 1/3 οὐδὲ κατώτερον τοῦ 1/5 τῆς συντάξεως τῆς προκύπτουσας ἐπὶ τῇ θάσει τοῦ συνολικοῦ συνταξίμου χρόνου. Ἐν περιπτώσει ἐξοφλήσεως ὀλοκλήρου τοῦ ποσοῦ τῆς ἐξαγορᾶς ἐφ' ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ἐνδιαφερομένου παρέχεται ὑπὲρ αὐτοῦ ἔκπτωσης 10%.

Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος καὶ ἐπὶ μίαν τριετίαν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, εἰς περίπτωσιν συνταξιοδοτήσεως καταβάλλεται ἐφ' ἅπαξ τὸ ἐν πέμπτον (1/5) τῆς ὀφειλῆς ἐκ τῆς ἐξαγορᾶς, ἐφαρμοζομένων κατὰ

τά λοιπά των διατάξεων των προηγούμενων εδαφίων της παρούσης παραγράφου.

4. Αι διατάξεις του παρόντος άρθρου εφαρμόζονται και επί των ήσφαλισμένων, οίτινες είχαν υποβάλει τὰς περί αναγνωρίσεως προϋπηρεσίας αιτήσεις των μέχρι της έναρξεως ισχύος του παρόντος. Εάν εξέδιδαν αποφάσεις του Δ.Σ. του οικείου Ταμείου Αρωγῆς αὐταὶ ἰσχύουν μόνον διὰ τὸ μέχρι της ἰσχύος του παρόντος Ν.Δ. εξαγορασθὲν τμήμα τοῦ αναγνωρισθέντος χρόνου. Διὰ τὸ μὴ εξαγορασθὲν τμήμα τοῦ αναγνωρισθέντος χρόνου εφαρμόζονται αἱ λοιπαὶ διατάξεις τοῦ παρόντος. Ἐν περιπτώσει ἐξοφλήσεως ὁλοκληρήρου τοῦ ποσού της εξαγορᾶς ἐφ' ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ενδιαφερομένου παρέχεται ὑπὲρ αὐτοῦ ἔκπτωσης 10%».

Ἄρθρον 7.

Ἡ παράγραφος 4 τοῦ άρθρου 10 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶν:

«4. Ἡ σύνταξις καταβάλλεται εἰς ἑκάστην δικαιοῦχον δι' ἐπιταγῶν ἐπ' ὀνόματι αὐτοῦ ἢ εἰς τὸν, δυνάμει συμβολαιογραφικοῦ ἐγγράφου, πληρεξούσιον αὐτοῦ».

Ἄρθρον 8.

Τὸ ἄρθρον 11 τοῦ Ν.Δ. 95/1973 ἀντικαθίσταται ὡς ἀκολουθῶν:

α' Ἄρθρον 11.

Ἀναπροσαρμογὴ συντάξεων.

1. α. Δι' αποφάσεων τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, ἐκδιδομένων μετὰ γνώμην τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου ἐκάστου Ταμείου Αρωγῆς καὶ δημοσιευμένων διὰ τῆς Ἐφημερίδος τῆς Κυβερνήσεως, ἀναπροσαρμύζονται αἱ ὑπ' αὐτῶν παρεχόμεναι συντάξεις εἰς τοὺς συνταξιούχους τοὺς ἐξεληθέντας τῆς ὑπηρεσίας πρὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

β. Ἡ ἀναπροσαρμογὴ γερνῆσται ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ καθορισθέντος ποσοτοῦ ἐπὶ τῶν ἐκάστωτε ἰσχυουσῶν τακτικῶν ἀποδογῶν τοῦ βαθμοῦ ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας καὶ τοῦ χρόνου τῆς πραγματικῆς ἀσφαλίσεως δι' ὃν κατεβλήθησαν αἱ ἐκάστωτε ἰσχύουσαι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ, προσηυξημένου διὰ τοῦ αναγνωρισθέντος ἢ αναγνωρισθέντος ὡς συνταξιόμου τοιοῦτου, ἐφ' ὅσον αὐτὸς ἐξηγηράσθη.

2. α. Οἱ συνταξιούχοι δικαιοῦνται ὅπως αἰτήσωνται τὴν ἀναγνώρισιν καὶ εξαγορὰν τοῦ αναγνωρισθέντος ἄνευ εξαγορᾶς χρόνου ὑπηρεσίας, ἐπὶ τῇ καταβολῇ εἰσφορᾶς 2,5% ἐπὶ τῶν κατὰ τὰς παρ. 1 ἐδάφ. α' καὶ 2 τοῦ άρθρου 3 ἀποδογῶν, ὑπολογιζομένης ἐπὶ τῶν τακτικῶν ἀποδογῶν τοῦ βαθμοῦ ἐξόδου ἐκ τῆς ὑπηρεσίας τῶν ἰσχυουσῶν κατὰ τὸν χρόνον ὑποβολῆς τῆς περὶ ἀναγνώρισεως αἰτήσεως.

β. Συνταξιούχοι οἵτινες δὲν ἔχουν ἀναγνώρισεως προϋπηρεσίας ἢ ἢ ἀναγνωρισθεῖσα καὶ εξαγορασθεῖσα τοιαύτη δὲν ἐπαρκεῖ διὰ τὴν συμπλήρωσιν τῶν προϋποθέσεων τῶν ἀποβλητῶν πλήρους συντάξεως, δύνανται, δι' αἰτήσεώς των ὑποβαλλομένης μέχρι τῆς 31.12.1976, νὰ ἀναγνωρίσουν καὶ ἐξαγοράσουν, κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ προηγούμενου εδαφίου, χρόνον ἐκ τῆς προϋπηρεσίας των μέχρι συμπληρώσεως συνολικοῦ χρόνου ἀσφαλίσεως τριάκοντα πέντε (35) ἐτῶν».

3. Ἐκ τοῦ, κατὰ τὴν παρ. 2 τοῦ παρόντος, προκύπτοντος ποσοτοῦ ὀφειλῆς ἐξ εξαγορᾶς καταβάλλεται ὑπὸ τοῦ συνταξιούχου ἐφ' ἅπαξ ἐν τέταρτον (1/4) τὸ δὲ ὑπόλοιπον παρακρατεῖται ἐκ τῆς συντάξεως εἰς μηνιαίας δόσεις μέχρις ὁλοσχεροῦς ἐξοφλήσεως τῆς ὀφειλῆς, ἐκάστη τῶν ὁποίων ὀρίζεται ἴση πρὸς τὴν διαφορὰν μεταξὺ τῆς συντάξεως τῆς προκύπτουσας ἐπὶ τῇ βάσει τοῦ συνολικοῦ συνταξίμου χρόνου καὶ τῆς τοιαύτης τῆς προκύπτουσας βάσει τοῦ χρόνου δι' ὃν κατεβλήθησαν ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ, μέχρι τῆς ἐκδόσεως τῆς περὶ ἀναπροσαρμογῆς τῆς συντάξεως αποφάσεως τοῦ Δ.Σ. τοῦ οικείου Ταμείου Αρωγῆς. Ἐν οὐδεμιᾷ, πάντως, περιπτώσει τὸ ποσοτὸν τῆς κατὰ τ' ἀνωτέρω μηνιαίας δόσεως δύναται νὰ εἶναι ἀνωτερον τοῦ 1/3 οὐδὲ κατώτερον τοῦ 1/6 τῆς καταβαλλομένης συντάξεως. Ἐν περιπτώσει ἐξοφλήσεως ὁλοκληρήρου τοῦ ποσοτοῦ της εξαγορᾶς ἐφ' ἅπαξ ὑπὸ τοῦ ενδιαφερομένου παρέχεται ὑπὲρ αὐτοῦ ἔκπτωσης 10%».

Ἄρθρον 9.

Τριετία.

Αἱ διατάξεις τοῦ Ν. Δ/τος 279/1974 «περὶ ἐπεκτάσεως τῶν διατάξεων τοῦ Ν. Δ/τος 807/1971 «περὶ συμπληρώσεως τῶν περὶ προσυζητήσεως ἐπιδόματος εὐδοκίμου παραμονῆς (τριετιῶν) κειμένων διατάξεων» ἔχουν ἐφαρμογὴν ἀπὸ τῆς ἰσχύος των καὶ ἐπὶ τῶν συνταξιούχων τοῦ Δημοσίου καὶ τῶν Ν.Π.Δ.Δ. τῶν συνταξιοδοτούμενων ἐκ τῶν ὁργανισμῶν κοινωνικῆς ἀσφαλίσεως δυνάμει τῆς μεθ' ἧς συνδέονται ἀσφαλιστικῆς σχέσεως.

Ἄρθρον 10.

Ἐξαίρεσις Δικαστικῶν.

1. Ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ παρόντος δὲν ὑπάγονται εἰς τὴν παρὰ τῷ Ταμείῳ Αρωγῆς Ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου Δικαιοσύνης ἀσφάλισιν, οἱ ἐφεξῆς διοριζόμενοι δικαστικοὶ λειτουργοί.

2. Οἱ, κατὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ παρόντος, ἡσφαλισμένοι τοῦ ἀνωτέρω Ταμείου ἐκ τῶν, κατὰ τὴν προηγούμενην παράγραφον, προσώπων δύνανται τῇ αἰτήσῃ των, ὑποβαλλομένη ἐντὸς ἐξ (6) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ ἐξαίρεθῶν τῆς περαιτέρω ὑποχρεωτικῆς ἀσφαλίσεως παρὰ τῷ Ταμείῳ τούτῳ.

3. Κατεβληθεῖσαι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ εἰς τὸ Ταμεῖον ὑπὸ τῶν ἐν παρ. 2 προσώπων, ἀπὸ τῆς ὑπαγωγῆς των εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ Ταμείου μέχρι τῆς ἐξαίρεσέως των ἐπιστρέφονται αὐτοῖς ἀτόκως μειωμένα: κατὰ ποσοστὸν πενήτηκοντα ἐπὶ τοῖς ἐκατὸν (50%) ἐντὸς ἐνὸς ἔτους ἀπὸ τῆς ὑποβολῆς τῆς σχετικῆς αἰτήσεως.

Ἄρθρον 11.

Μεταβατικαὶ διατάξεις.

1. Τακτικαὶ εἰσφοραὶ καὶ συντάξεις, πέραν τῶν ὑπὸ τοῦ παρόντος προβλεπομένων, κατεβληθεῖσαι μέχρι τέλους τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως αὐτοῦ μηνός, δὲν ἀναζητοῦνται.

2. Ἀποφάσεις περὶ ἀναγνώρισεως καὶ εξαγορᾶς προϋπηρεσίας ἡσφαλισμένων καὶ συνταξιούχων, ἐκδοθεῖσαι ἀπὸ τῆς ἰσχύος τοῦ Ν.Δ. 95/73 μέχρι τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, ἀναθεωροῦνται οἰκόμεν ὑπὸ τῶν Δ.Σ. τῶν Ταμείων Αρωγῆς, βάσει τῶν διατάξεων τοῦ παρόντος, τυχὸν δὲ καταβληθέντα ἐπὶ πλέον ποσὰ ἐπιστρέφονται εἰς τοὺς δικαιούχους ἀτόκως.

3. Κατὰ τὴν πρώτην ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος, τὸ Διοικητικὸν Συμβούλιον ἐκάστου Ταμείου Αρωγῆς ὑποχρεοῦται ὅπως προβῇ εἰς τὰς ὑπὸ τῶν διατάξεων τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 6 καὶ τῆς παρ. 1 τοῦ άρθρου 11 τοῦ Ν.Δ. 95/1973, ὡς αὐταὶ τροποποιοῦνται διὰ τοῦ παρόντος, προβλεπομένης ἐνεργείας τὸ βραδύτερον ἐντὸς ἐξ μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος.

4. Οἱ ἀποχωρήσαντες τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ΑΣΔΥ ὑποχρεωτικῶς, λόγῳ συμπληρώσεως 35ετίας, δικαιοῦνται, πρὸς ἀναπαυτομένην, ἀπὸ τῆς 1ης τοῦ ἐπομένου τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος νόμου μηνός, τοῦ μηνιαίου βοηθήματος κατὰ τὰ ἐν ἄρθρῳ 9 παρ. 1 τοῦ Ν. 2066/52 ὀριζόμενα, νὰ συνυπολογίσουν εἰς τὸν χρόνον ὑπηρεσίας καὶ ἀσφαλίσεως των τὸν διανυθέντα εἰς τὸ Ταμεῖον Αρωγῆς, εἰς δ' ὑπῆλθοντο πρὸ τοῦ διορισμοῦ των εἰς τὸ ΑΣΔΥ, καὶ τὸν χρόνον ὑπηρεσίας των παρὰ τῷ ΑΣΔΥ, ἀποδιδόμενων εἰς τὸ Ταμεῖον τοῦτο, τῶν γενομένων παρὰ τοῦ Ταμείου Αρωγῆς καὶ Ὑγείας Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων κρατήσεων καὶ ἐπιστρεφόμενων ἀπ' εὐθείας ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω τῶν τυχὸν ληφθέντων παρ' αὐτῶν καθαρῶν ποσῶν, διὰ τυχὸν γενομένης πρὸς τούτους παροχὰς πάσης φύσεως τοῦ Ταμείου Αρωγῆς καὶ Ὑγείας Οἰκονομικῶν Ὑπαλλήλων.

5. Τακτικοὶ ὑπάλληλοι μεταγαγέντες εἰς τὸ Ὑπουργεῖον Προεδρίας Κυβερνήσεως κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Ν.Δ. 4188/1961, δύνανται, τῇ αἰτήσῃ των, ὑποβαλλομένη ἐντὸς προθεσμίας τριῶν (3) μηνῶν ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ παρόντος, νὰ ἐπιλέξουν τὸ Ταμεῖον Αρωγῆς ὑπαγωγῆς των, μεταξὺ τοῦ

Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων Ὑπουργείου Προεδρίας Κυβερνήσεως καὶ Ἐξωτερικῶν καὶ ἐκείνου τῶν ὑπαλλήλων τοῦ Ὑπουργείου, ἐξ οὗ οὗτοι μετετάχτην. Αἱ μέχρι ἀλλαγῆς τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς πάσης φύσεως καταβληθεῖσαι ἀσφαλιστικαὶ εἰσφοραὶ παρ' αὐτῶν, μεταφέρονται τῇ ἀποφάσει τοῦ Δ.Σ. ΤΑΥΥΠΚΕΞ εἰς τὸ δικαιοῦχον Ταμεῖον Ἀρωγῆς, πρὸς ἀναγνώρισιν τοῦ ἀντιστοίχου χρόνου ὑπηρεσίας των.

6. α. Διὰ Π. Δ/τος ἐς' ἅπαξ ἐκδιδομένου προτάσει τῶν Ὑπουργῶν Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν, Οἰκονομικῶν καὶ Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν, συνιστᾶται ἴδιον Ταμεῖον Ἀρωγῆς διὰ τὸ προσωπικὸν τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν, διαπόμενον ὑπὸ τῶν διατάξεων τοῦ Ν.Δ. 95/1973, ὡς τοῦτο τροποποιεῖται διὰ τοῦ παρόντος Νόμου.

β. Διὰ Π. Δ/των ἐκδιδομένων προτάσει τοῦ Ὑπουργοῦ Κοινωνικῶν Ὑπηρεσιῶν μετὰ γνώμην τοῦ Δ.Σ. τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος τοῦ Ὑπουργείου Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν, ρυθμίζονται τὰ τῆς ὑπαγωγῆς εἰς τὴν ἀσφάλισιν τοῦ νέου Ταμείου τοῦ προσωπικοῦ τῆς Ὑπηρεσίας Πολιτικῆς Ἀεροπορίας, τὰ τῆς διακοπῆς τῆς ὑφισταμένης ἀσφαλίσεως οὗτου ἐκ τοῦ Ταμείου Ἀρωγῆς Ὑπαλλήλων ἀρμοδιότητος Ὑπουργείου Μεταφορῶν καὶ Ἑπικοινωνιῶν καὶ

τὰ τῆς μεταφορᾶς περιουσιακῶν στοιχείων ἐκ τοῦ Ταμείου τοῦτου εἰς τὸ νέον Ταμεῖον, τὰ τῆς ὁργανώσεως, λειτουργίας, διοικήσεως καὶ διαχειρίσεως, ὡς καὶ πᾶσα ἄλλη λεπτομέρεια διὰ τὴν ἐφαρμογὴν τοῦ παρόντος.

Ἄρθρον 12.

Ἰσχύς.

Ἡ ἰσχὺς τοῦ παρόντος, πλὴν τῶν παραγράφων 1, 2 καὶ 5 τοῦ ἄρθρου 3, τῶν ἄρθρων 7, 9, 10 καὶ 11 αὐτοῦ, ἄρχεται ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τοῦ Ν.Δ. 95/1973.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 28 Ἰανουαρίου 1976

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΔΗΜΟΚΡΑΤΙΑΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ Δ. ΤΣΑΤΣΟΣ

Ο ΥΠΟΥΡΓΟΣ ΚΟΙΝΩΝΙΚΩΝ ΥΠΗΡΕΣΙΩΝ
Κ. ΧΡΥΣΑΝΘΟΠΟΥΛΟΣ

Ἐθεωρήθη καὶ ἐτέθη ἡ μεγάλη τοῦ Κράτους σφραγίς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 30 Ἰανουαρίου 1976

Ο ΕΠΙ ΤΗΣ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗΣ ΥΠΟΥΡΓΟΣ
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΣΤΕΦΑΝΑΚΗΣ